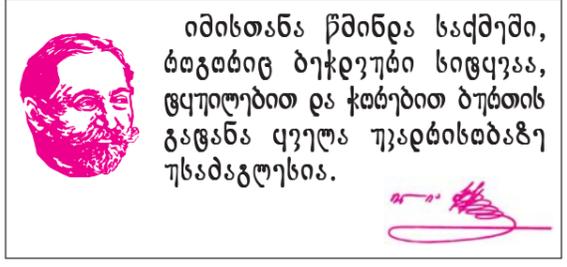

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცემში, ბოგობიც ბეჭდუბი სიფყავა, ფყილებით და ჭებობით ბუბთის გაცნა ყულა უკადრისბაგე უსამაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, 7 აგვისტო, 2010 წელი.

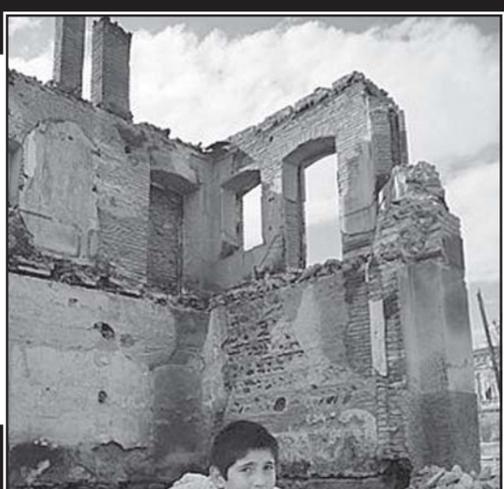
№147 (6513)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge ვებ გვერდი: www.open.ge ფასი 50 თეთრი.

ოჲი, როგორც არ დაბთავრებულა, იყო პოლიტიკური კონფლიქტი,

ანუ საქართველოს ხელისუფლებამ მნიშვნელოვნად შეუწყო ხელი რუსეთს საკუთარი ზრახვების განხორციელებაში

8 აგვისტოს ოჲი როგორც რუსეთის, ისე საქართველოს პოლიტიკურმა კალაბამ უამრავი ალაშიანის სიცოცხლე შეიწირეს, რის ბამოს არცერთ მხარეს ჯარჯარობით ჯეროვანი პასუხი არ უბია... ღიღ ბეჭნიკურ დანაპარგზე არაუფარს აღარ ვამბობთ

2

შეაჩერეთ ოჲი, 4
ყველგან შეაჩერეთ!..

ჩვენი დროის გმირი,

ანუ უსნობი ნაცობი თანამეამულა – აკაღვიქოსი

თამაზ სამხარაძე, როგორც ჩერნობილის ხანძარი ჩააქრო და დელაქინა 5 კონსოლუი „გაიყვანა“

ქრსეთიქოისამეძმ, გიავაზხობი „კვირსაძეს სკვირბავს“

„შეუენიეჲი ანეუანს ისუოჲიე და ოჲი 6 გეჲეანეღის აეჲაჲი, ჲოგეღეიბს ქაჲთუეღეიბს ნეუპღელ ჩეჲოჲახეჲეჲეს...“

11 რას უიქროგს ანჯაღინე ჯოღი – ოჯახზე, ბრედ აიბსა და აღჩინეღინეჲე

სოცხალი „საქონელი“ საქართველოდან და საქართველოს გავლით, 9

ანუ როგორ ყიღინე უსხოეთუი ახლოგლავს?

აგვისტოს ექვ

იმის მიუხედავად, რომ სათქმელი ძალიან ბევრი მაქვს, არც კი ვიცი, საიდან, რომელი ერთიდან დავიწყო.

მოდი, უბირველესად, ბიბლიური ქვეყნარტება გავიხსენოთ, რომლის თანახმადაც, „რა მახვილსაც აღიღებს კაცი სხვის წინააღმდეგ, იმავე მახვილით განიგებინება“.

როცა ტალღაეფრთხილად დადებული პაპანაძეა ზაფხულის შედეგად რუსეთის გადასვარ ტყე-ველს ვუყურებ, ჩემდა უნებურად, 2008 წლის აგვისტოს დროს რუსული ზომავადგმობით ჩვენთვის მიყენებული ზარალი, ჩვენი ალბათური ქალაქები და სოფლები მახსენდება, მახსენდება რუსი სახმადგროების მიერ ავითქვამული ჭურვებისა და კასეტური ზომავების შედეგად გაჩენილი ხანძარი გორაკოვის ხეობაში, და ამთბანვე ნახანძრავი, მინაშიჩენილი უპირის ყანები ქართლის ველზე, უპატრონოებისგან ატირებული ქნები და, რაც მთავარია, შეფოთებული ცნობიერება ქართველი კაცის...

რატომ, რა დავაშავებთ? რატომ გვაფოთებენ ჩვენი დიდი მეზობელი მთელი ასალი და უსხვიანი ისტორიის მანძილზე? არ შეიძლება, ქრისტიანი, მართლმადიდებელი ადამიანი ეფოთრიკით იყოს გატაცებული, მაგრამ, ნებით თუ უნებლიეთ, მიინცინებარსდები მაშინ, როცა შენს სატყივარს ეხება სახე, როცა თვით რუსი და ქართველი მართლმადიდებელი წმინდანებიც საკადისნაროდ რაცხავენ რუსეთის აკრძებისა და ქართველთა წინააღმდეგ...

ვფიქროვ, მკითხველისთვის უინტერესო არ უნდა იყოს, თუ როგორ ხსენს რუსეთ-საქართველოს ომს ქართველი ისტორიკოსები მიხედვით ცაბარაძე: „საქართველო – ამოვს იბი, – ისტორიკოსური კუთხით მართავს „ლომის“ ზოლიაძე, „ლომის“ საწინააღმდეგო ნიშანი „მარცხული“, ამ თორის ზუსტად 180 გრადუსიანი ცის კაბადონხა. „მარცხული“ კი მართავს რუსეთს. ამორ ნიშანს უყვართ ერთმანეთი და თან ვერ იტანენ. იბივე ხდება, როცა „ლომი“ და „მარცხული“ ოჯახში ხვდებიან ერთმანეთს. ამიტომაც ჩვენ გვიყვარს კიდეც რუსეთი და გადასარსად ვართ მათთან. ისინიც გიჟდებიან ჩვენზე და თან ვერ ვიტანენ ერთმანეთს. ეს მომენტი ყოველთ-

ვის იყო, არის და ყოველთვის იქნება იბით, რომ სახელმწიფოებმა უნდა განიგონ, რა მისიები აქვთ ერთმანეთთან. რატომ თქვა სერაფიმ საროველმა თავის დროზე, რომ საქართველო არასდროს არ უნდა დაიპყროს რუსეთმა? მან ძალიან კარგად იცოდა რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობების ასტროლოგიური, ელზოთერული მნიშვნე-

ღავთ ჩვენს ისტორიას, განეტიკური მიხსიერება უამრავი მოხედურის ვიშსა და ვილავს გაბვასხანებას იმ მიწა-წყალზე ნათარებალს. რას არ გავუძელით, რამდენჯერ ისევ წამოვიმართეთ ფარფლიდან. რამდენიოგი გადავიტანეთ და რამდენი კიდევ გვაქვს გადასახდელი, მხოლოდ უფალმა თუ იცის... გაგრამ სულ სხვაზე უკანასკნე-

როგელი ერთი ჩამოვთვალე, როგელი ერთი გიბრი სოფელი დანიტროს დედანამოგლომ? რა ძნას გზაქვაუქვა ვეზავის პირისპირ?

ქორენიკონის ამ სისხლიან ფურცელს ვალარავინ ამოშლის ჩვენი მიხსიერებიდან.

... მახსოვს 2008 წლის 8 აგვისტო. მაშინ ჩამს ოჯახთან ერთად ქუთაისში ჩამს სახლში ვიყავი

კოეტი იტყოდა, ცა ალარ ჩანდა დენთის კვალისგან...

მერა მახსოვს წვერიანს მთაზე გადაშობაველი მშვიდობიანი მოსახლეობის კოლონა. სალამოს 8 საათი. სოფელ ერთევის დაგოგვა. ავითქვამის ტალღისგან გზიდან გვერდზე გადადგილი უფლი ჩვენი მანქანა... მახსოვს ღია ძარინ მანქანაზე ატირებული და დასისხლიანებული ქალები და გავშვავი. ერთევის ცენტრში კასეტური ზომების ნახვრევეებისგან დაჭრილი ჯარისკაცები და ორი გარდაცვლილი კიბვილი ქალბატონი...

ჩვენი მეზობლებიდან ახლა ზოგი წაროვნაშია, ზოგი კოლასა და გორში, შაუბინასა და მარტო განსახდენ. მაგრამ წუთითაც არ ავიწყდებათ ადგილის დედა.

თითოეულ დევილს სჯერა რომ სანამ რუსეთში არ შეიცვლება ხელისუფლება, შინ დაგარუნება არ ელირებათ. ისიც სჯერათ, რომ როცა ოკოიციბი მოსოვი რაღაცაზე სალაპარაკოდ ჩადის, ამით პროვოცება უფრო ღრმავდება... ერთადერთი, რისი იმედიც აქვთ, არის ის, რომ სააკაშვილმა თავისი გაბედულებითა და პოლიტიკით მთელი მსოფლიოს წინაშე უხარულუხარად ჩააყენა რუსეთი, თუკი ეს რუსეთის ხელისუფლებას დღეს მიინცდა მიინცდა ადარდებს...

ამასოვაში კი, ოკუპანტებმა და სეპარატისტებმა აპურაგურ დაგაღეს ქართველი მითოვებული სახლები, რათა რუსული სახმადგრო გაეხადი ააშენონ... გატყვევებული დასოფლარები მტრის სათარაშოდ გახდნარა. შილა პირისპირი ამ პატარა მიწის ნაგოგს, ადრე რომ მირცხლები იშენებდნენ გუდებებს და გარტყვას ზრდიდნენ, ახლა, ალბათ, კრანანებიც კი ეკრიბებიან...

რაც წლები გავა, მითიურ საქართველოდ იქცევა იქლებით მიტოვებული მამული. ჩვენს მითოლოგიაში კი, ერთი ქართველი, მიჯნაველი კაცის ომონი, კვლავ პრობოთოვს და ამირანიანოვს – სულ იქვე ახლოს, ხეობიდან ერთი ხელის განვლდა. ამიტომაც, ცხადში თუ სიზმარში გალით თუ ნებით, მითსა თუ სინამდვილეში ვერავინ ამოშლის ქართულ სულს საგაჩაღლოს მიწიდან.

სამოვლო იმას უყვარს, ვინც თავისი მძინის ნამდვილი პატრონი!

ლია ჭილაძე

სისხლგდინარა ჭრილოვა

ნალოვა, რაზეც წარმოგვანა არ აქვთ პოლიტიკოსებს. „მორიელი“ ნიშანი მართავს ოსეთს. „მორიელი“ კი ქმნის ცის კაბადონხა 90-გრადუსიან კუთხეს „ლომთან“, რაც ნიშნავს დასახულუოვას. შესახამისად, რუსეთ-საქართველოს შორის დასახულუოვას გვიქმნის „მორიელი“, როგელიც „მარცხულსა“ და „ლომს“ შორისაა.

„ლომი“ და „მარცხული“, გვინდა თუ არა, ერთი სისტიმბა. ანუ საქართველო და რუსეთი ერთ მერილიანხაა. ამიტომაც გააფრთხილა საროველმა რუსეთი: რაკერთმერილიანხა ვართმინებავული, რაც საქართველოს მოუვა, ის მოუვა რუსეთს, რუსეთში რაც მოხდება, ის მოხდება შემიძება საქართველოშიც. ამიტომ მახსიალურად უნდა გავფრთხილდეთ ერთმანეთს, რომ რუსეთშიც სტაბილურობა იყოს და საქართველოშიც, რუსეთში ხანძრების პარალელურად, ხანძარი განდდა ნელს გორაკოვის ხეობაშიც. განსაკუთრებით ისტორიკოსების გოლო აგზაცმა ჩამაფიქრა, მინიშნა: ერთი მხრივ, მრავალხანის მისამართით, ხნის კრეფლავი, ამგოვს ახლა ქართველი, როცა ააღება რუსული მიწას უყვარვს, ამორა მხრივ კი, იბივე უხატავს: ცოდოა უსახლკაროდ დარჩენილი ხალხი, მათ რა დაუშავსო და გულში თითოეული მზად არის, უყვარვოდ შედინოს დაზარალებულს, რითაც შეუძლია...

ძალიან, ძალიან ტოლარანტიბა ქართველი არი. თუკი გადახვა-

ლი, 2008 წლის 8 აგვისტოს ომი, იბით, რომ ჯერაც ისევ აჩვენებენ ჩვენს მამულს ქართველი გიბრების სისხლის წვეთები, ჯერაც არ გაითელავულა იარა, ჯერაც ივერიის ღვთისმშობლის კუთხეში მიწაზე დააბიჯებს ოკუპანტი. ორი წელიწადი გასულა უკვე, მაგრამ თითქმის გუშინ იყო ის ავალსახანებალი დედაბი. ჩვენს თაოვას, ვიდრე პირში სული გვიდგას, სისხლგდინარა ჭრილოვად აჩვენებს სულში აგრამორთა ნიარევი...

გაიარათ ქართლში, ე.წ. „გუფრული ზონის“ სოფლებში.

ჩაიხადეთ ქართველი კაცის სევიან თვალევი, როცა ისინი წლოვით ნაშენი სახლ-კარის ნაცვლად ახლა მხოლოდ ნანგრევებს უყურებენ. ცაცხლითა და მახსილით შემოგვეჭრა მეზოველი ნაგაბარ მამული. გადაგვწვა, მოგვინარა და ნახახლარებად გვიქცია დიდი და პატარა ლიხავის, ფრონეს ხეობების სეპარატოზით ნაშენი სოფლები. ან კი როგორ არ შეინანებთ მარმეფის სადარაზოთმარაშენი, მარაგალთა ანაბათი, კესურა ვაშლის საშოვლო – კხვი, მართე თუ ქრთა, ერადვი თუ დისავი, ნულა და ანევი, ძნისა თუ კოლორის ხეობები?

და ზამთრისთვის ძილავში ვინახავი ტყეაღლსა და ალუბაღს, მოცხარს და შოლოს, სადაცა მახვილიც შემოვიდოდა. ყველაფერი უფოვი გვიმწდა.

4 აგვისტოს უკვე ტალღები იბით ვუყურებდით, როგორ გაჰყავდათონაბი ცხინვალიდან ვლადიკავკაზში. შურნაღისტი ვარ და მახსენებოდა სადღაც ამოკითხული რუსი პოლიტოლოგის, ფალგაბაშის პროგნოზი, თითქმის 14 აგვისტოს დინეხავო ომი. ვერ ვიჯერებდი. არადა რა ადრე დინეხავს გზადება ოსებმა, წუთუ მართლა ვინმეს სჯერა, რომ ამ ომით დაღლილ მიწაზე კვლავ ომი იქნება-მითქი? თურმე, რაც მანამდე იქაურებმა ვნახეთ, შურნაღი ყოფილა 8 აგვისტოსთან შედარებით...

მახსენდება 7 აგვისტოს ცხელი ღამე, თამაზ და ქეთინო ოთინაშვილების სახლის სარდაფი, სადაც 30-მდე ჩვენი მეზოველი უფარავდა თავს. ერთი წუთით არ შეგვეძებია იმ დამით საარტილერიო დაგოგვა. ჩვენს თაოვად სკდებოდა ჭურვები, ხეობას გოგავდა რუსეთის ავიაცი... დილა კი, როცა ოლენავ მიწყნარდა სოფლა, დილა „იწვოდა გაუგონარი, მღვრიე დაწვითა“ – როგორც

სსოვსა

შეაჩერეთ ოვაბი, ყვედგან შეაჩერეთ!

გიბა ჩილაძე და ალექსანდრა კლიმჩუკი

აგვისტოს დამდეგი სამუდამოდ დარჩება საქართველოს ისტორიაში, ერის მენსიერებაში რუსეთის აგრესიის, უმძიმესი განსაცდელის, სამშობლოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის თავგანწირული მამულიშვილების გახსენებისა და პატივის მიგების მტკივნეულ დღეებად. ბრძოლის ველზე ჯარისკაცების გვერდით ჩვენი კოლეგები გიგა ჩილაძე და ალექსანდრა კლიმჩუკი იბრძოდნენ თავიანთი პროფესიული იარაღით – კალმითა და ფოტოკამერით ხელში.

2008 წლის 8 აგვისტოს გიბა ჩილაძე და ალექსანდრა კრავჩუკი თავის ქართველ და ამერიკელ კოლეგებთან ერთად ცხინვალში მიმდინარე საბრძოლო მოქმედებების გასაშუქებლად ჩავიდნენ, თუმცა აგრესორის სამხედრო შენაერთის შეტევის მსხვერპლად იქცენ. მათი დაღუპვის ამგავი დანამდვილებით მაშინდა დადასტურდა, როცა რუსეთის მხარე მათი ცხედრები ათი დღის შემდეგ გადმოგვცა.

სამაგალოში დაღუპულ ჩვენს კოლეგებს პატივი საზოგადოებრივად მივაგოთ თბილისში, ეროვნულ მუზეუმ „მარკასლაში“ გაართული ფოტოგამოფენით „Stop August War 2008“, რო-

გელიც ამ ორი ახალგაზრდა კაცის სსოვსა მიეძღვნა. საბულისხმობა, რომ ალექსანდრა კლიმჩუკის დედის, ქალბატონ იულიანასა და გიბა ჩილაძის მეუღლის, ქალბატონ ნატა გუგლაძის მიერ „მარკასლის“ დირექციის მხარდაჭერით გაართული გამოფენის განხილვა, რომელზეც ალექსანდრამ 200 და გიბას 30 ფოტონამოშუვარი, სავიოჯახური არქივების ფოტოები და მასალები გამოფენილი, უამრავი მათი მეგობარი, კოლეგა ურნაღისტი, საზოგადოებრიობის ღირსეული წარმომადგენელი დაეხრო. გოლო წლებში გიბა ჩილაძე ცნობილი შურნაღის „Newsweek“ რუსეთული გამოცემის კორესპონდენტი იყო, ალექსანდრა კი სსაგანტო „იტარ-ტასის“ ფოტორეპორტიორი. იმ აგვისტოს გიბა ჩილაძეს ორი მცირეწლოვანი შვილი დაუოგლდა, ხოლო ალექსანდრა კლიმჩუკის ხანდაზმული მშობლები ვაჟიშვილის სიკვდილმა გააუბედურა.

გამოფენა „მარკასლაში“ 10 აგვისტომდე იქნება განხილვი.

ელგუჯა ნადარეიშვილი, ავტორის ფოტო.

ყოველკვირული ლიტერატურულ-პოლიტიკური ჩანაწერი №171

„გმრძობაში, რომ მემშვიდობებოდა. ვუცქერდი მას, ესოდენ ლამაზს და ნათიფს და ვურჩევდი, ყველაფერი კიდევ აეწონდა, მოეფიქრებინა, არ აჩქარებულყო... მან კი გადამწყვეტი უესტით, უსიტყვოდ მამცნო, რომ ყველაფერი დიდი ხნის ნაფიქრი აქვს და არაფერს და არავის შეუძლია შეუშალოს ხელი მისი ნების აღსრულებას...“

ახლომელი, რომელიც ანეტა ანდრონიკაშვილთან გამოთხოვებას აღწერს, მის გადამწყვეტ უესტს ასხენებს – უსიტყვო ქმედების ტოლფასს.

ანისტოკრატის ქალის უესტი, რა თქმა უნდა, ნათიფი, დახვეწილი, მაგრამ ამ შემთხვევაში, როდესაც გადაწყვეტილების ნიშანი, გასაგნებელი, მომავალი დრამატული ფაქტების მარჯვნივ. მაშინ, როცა სიტყვები ძნელად გამოითქმის, ადამიანები გადაწყვეტილებას უსიტყვოდ ენდობენ ერთდროულად გამოხატონ ფსიქოლოგიური მდგომარეობა და გარეგნული სიტუაცია – კანონზომიერება ემოციებისა და საქციელს შორის.

გახმაურებულ გემ „ტიტანიკის“ დაღუპვის ისტორია ინგლისელი მეცნიერების წყალქვეშა ექსპედიციის შემდგომ, რომელიც ლონდონის ერთ-ერთმა ტელეარხმა დააფინანსა, აღმოჩნდა, რომ ისტორიის ფინალი არც ისე რომანტიკული ყოფილა, როგორც ფილმში იყო ნაჩვენები. არავითარი ორკესტრანტები, არავითარი სასიყვარულო გამოთხოვებები. სულ რამდენიმე წუთში დამთავრდა ყოველივე...

ტიტანიკის ლეგენდად ქცევა და მასობრივი ტრაჟიკომის ხელოვნების კომერციულობამაც განსაზღვრა. ყველაფერი გაკეთდა იმისთვის, რომ ეს გემი მეცხიერებაშიც არ ჩაძირულიყო. გემების სასაფლაოს უწოდებენ უკვე დავიწყებულ დაღუპულ ხომალდებს, ზღვათა თუ ოკეანეთა ფსკერზე სამუდამოდ არსებულ... მათ შორისაა გემი „პორტუგალი“, ისტორიის მეცხიერებაშიც ჩაძირული და დავიწყებული...

1916 წლის გაზაფხულში „სახალხო ფურცელი“ მოთავსებულია ცნობა, რომ ქუაშვეთის ეკლესიაში გადახდილი იქნება პანაშვიდი გემ „პორტუგალზე“.

დაღუპული ანეტა ანდრონიკაშვილის სულის მოსახსენიებლად, რასაც გულითადად იუწყებოდა ახლობლები და ნათესავები. მათ შორის, მამა, დედა, მემი, დევი, ძმები...

პირველი მსოფლიო ომის კატაკლიზმები მრავალ ქართულ ოჯახზე აისახა.

საქართველოს ხელისუფლება ერთმნიშვნელოვნად რუსეთის ბლოკში გაერთიანებულ ქვეყნებს ემხრობოდა, ხოლო ეროვნული ძალები გერმანიისკენ იხრებოდნენ, რადგან ეს ქვეყანა საქართველოს რესპუბლიკას და-

მოუკიდებლობას პირდებოდა. წარმოებდა მოლაპარაკებები გერმანიის მთავრობასა და ქართულ ოპოზიციას შორის და არა მხოლოდ მოლაპარაკებები...

ცნობილია ისიც, რომ გერმანიიდან საქართველოში კონსპირაციულად იგზავნებოდა იარაღი... ვინ, სად და რატომ იზრდოდა, ვის მხარეზე იყო და რა არგუ-

მენტაციებით, დღემდე კვლევის და დისკუსიის საგანია... სოლომონ ანდრონიკაშვილის იმ ოჯახიდან, ერთი ვაჟი ოსმალეთის ფრონტზე იზრდოდა, მეორე ემიგრაციაში გახლდათ გაქცეული, ხოლო ქალიშვილი ანეტა მოწყალების დად დაიღუპა, რუსულ-ფრანგულ სამხედრო-სანიტარულ გემზე „პორტუგალი“...

„მსოფლიო ომის ასეთ მცირე მოვლენაზე ლაპარაკი შეიძლება არც ღირებულყო“ – წერს რწმ ბაბაშვილი, – რომ ამ გემზე ქართველი მოწყალების და არ დაღუპულიყო. ხოლო იმ წყალქვეშა ნაგებობაში, რომელმაც ნადიმო ჩაძირა ხომალდი მისივე თანამემამულეები ქართველები არ ყოფილიყვნენ“.

ბამბის, რომ ფაქტობრივად, ქართველების ხელით დაიღუპა ეს მშვენიერი ქართველი ქალი...

მოვუსმინოთ ისევ რეზო გაბაშვილს: „გერმანიის მაშინდელი ემიგრაციაში დაარსდა „საქართველოს განმანათლებლებელი კომიტეტი“, რომელიც მჭიდრო კავშირში იყო გერმანიის, ავსტრიის და ოსმალეთის მთავრობებთან.

ომი გრძელდებოდა 1914-1918 წწ. ამ პერიოდის მანძილზე მიცურავდნენ წყალქვეშა ნაგებობები გერმანიიდან საქართველოში. თითქმის რეგულარულად იგზავნებოდა, მაგრამ ყოველთვის ერთნაირი შანსით არა. ერთმა მათგანმა, რომელსაც არავინ დახვდა და იძულებული იყო გაბრუნებულიყო, თვალის მოკვრა გემ „პორტუგალს“. ეს იყო გემი, რომელიც მიდიოდა მათუბისაკენ და „ტროსით“ გამოშვებული დიდი ნავი მისდევდა, იარაღით დატვირთული.

სასტიკედ მოინათლა და საზოგასოებში დიდი რეზონანსი გამოიწვია. ფაქტს გამოეხმაურნენ საერთაშორისო ორგანიზაციები. მათ შორის, „წითელი ჯვარი“. იმეჭდებოდა პრესაში სხვადასხვა ენაზე, ეგზავნებოდათ თანაგრძნობის წერილები.

შურნალ „ნივის“ პუბლიკაციიდან: „გემი „პორტუგალი“ უკანასკნელ დრომდე ოდესის პორტში მდგომი, იღებს ბრძანებას გაეშუროს ანატოლიის ნაპირებისკენ, ქალაქ ოფაში და აიყვანოს დაჭრილები. 17 მარტს

წყალქვეშა ნადიმო ჩაძირა ორივენი...“

რუსული გაზეთი „ნივა“ წერს, რომ გემს იარაღიანი ნავი კი არა, ცარიელი ტრაილერი ჰქონდა გამოშვებული, ხოლო მიმართულებით არა მათუბისკენ, როგორც რეზო გაბაშვილი წერს, არამედ ანატოლიის ნაპირებისკენ მიცურავდა.

ასე იყო თუ ისე, გერმანულ-ქართულმა წყალქვეშა ნავმა რუსულ-ფრანგული გემი ჩაძირა და, რა თქმა უნდა, არ იყო, რომ მტრის ხომალდზე ქართველი მოწყალების და ანეტა ანდრონიკაშვილი იმყოფებოდა, როგორც უმანკო მსხვერპლი...

მსოფლიო ომის ეს ეპიზოდი, თავდასხმა სანიტარულ გემზე ე. წ. „გემ-შოსპიტალზე“, რის შედეგადაც ასზე მეტი ადამიანი დაიღუპა, ბარბაროსობად და სი-

„პორტუგალი“ უახლოვდება დანიშნულების ადგილს. გემზე მყოფი სამედიცინო პერსონალი საქმიანად ემზადებოდა მწყობრიდან გამოსული ჩვენი გმირების მისაღებად...

როცა რაღაც 5-6 ვერსზე მიუახლოვდა ნაპირს „პორტუგალი“ გააჩერეს წყლის ამოსაქაჩად. ამ დროს მის ახლოს, ტალღებში, წყალქვეშა ნავის პეროსკოპი გამოჩნდა. ნავმა ირგვლივ შემოუარა გემს და მოულოდნელად ერთი მეორეს მიყოლებით ესროლა ორი ნაღვი. ბოლოს, მეორე მოხვდა შუა გულში, სამანქანო ნაწილში. აფეთქდა და გემი შუაზე გაიპო. კოჩი და ცხვირი ავარდა წყლის გემით... „პორტუგალი“ ფსკერისკენ წავიდა. მოხერხდა 165 კაცის გადაარჩენა. 113 დაიღუპა. დაღუპულთა შორის იყვნენ წითელი ჯვრის რწმუ-

კოვა, გლეგინსკაია, სანიაკოვა და ოზერსკაია...“

გაზეთმა „ზაკავკავსკაია რწმ“ ანეტა ანდრონიკაშვილს ცალკე სტრიქონები უძღვნა. „ხსოვნა მშვენიერი ქართველი ასულის შესახებ, შეურყევლად რომ ემსახურებოდა ჰუმანიზმსა და კაცობიერების უმაღლეს იდეალს, დიდხანს დარჩება ყველას მეხსიერებაში, ვისაც ერთხელ მაინც ჰქონდა მასთან შეხვედრის ბედნიერება და ვისაც აქვს უნარი, პატივი სცეს სილამაზეს, სიკეთეს და თავგანწირულობას“...

ბუსტად ოცი დღის შემდეგ თავადის ასულის ცხედარი ზღვამ გამოირია... ბერძენ სასულიერო პირებს უპოვიათ და დაუკრძალათ... * * *

მომვიანამდომ ანეტა კახეთში, სოფლის საგვარეულო სასაფლაოზე გადაასვენეს...

„ბმირი“ თუ უბანკო „მსხვერპლი“?

„მშვენიერი ანეტა ისტორია და ოკი პოპკანდის პოპკო, რომელიც ქართველების ნაშვრად ჩამოახრჩვეს ხათუპო“

ანეტა ანდრონიკაშვილი

ამ სვედიან ისტორიის თავის გამოქვეყნებულ მემუარებში მიხეილ ნიკოლოზის ძე დადიანიც ასხენებს და ვფიქრობთ, უაღრესად საინტერესო ისტორიასაც უნათავს, როგორცაა ორი გერმანელის თავგანწირვა, რომლებიც ქართველებთან ერთად მიდიოდნენ გერმანელთა წყალქვეშა ნავით და რომლებმაც დაპატიმრებისას მრალდებდა მხოლოდ საკუთარ თავზე აღეს და ამით ქართველები სიკვდილით დასჯას გადაარჩინეს.

სამწუხაროდ, ჩვენ ამ ორი გერმანელის, რომლებიც მაშინ ბათუმში ჩამოახრჩვეს, გვარები არ ვიცით. არადა, ვალდებულნი ვართ ვიცოდეთ. ისინი ამ კონკრეტული თვითმწიროვის გარდა, ხომ უცხოეთის „საქართველოს დამოუკიდებელ კომიტეტს“ ეხმარებოდნენ და ჩვენი სამშობლოს დამოუკიდებლობისთვის, დიდი რისკის ფასად, წყალქვეშა ნავით, კონსპირაციულად, იარაღი შემოქონდათ საქართველოში...

მისი დადიანის მომონაობა: (სტილი დაცულია)

პირველი წყალქვეშა ნავით ჩამოვიდნენ საქართველოში მიხაკო წერეთელი და მელიტონ (ოსმან ბეი) ქარცივაძე, რომელიც რამდენიმე წელი ცხოვრობდა სტამბოლში და მაშადაიანობა ჰქონდა მიღებული. იშვიათი კაცი იყო: გამბედავი, პატიოსანი, თავმდაბალი და, როგორც მამაჩემისგან გამიგონია, ძალიან სამეგობრო. საქართველოდან იძულებული იყო თურქეთში გაქცეულიყო, რადგან მათუბის ფოსტის ექსპროპრიაციისთვის მთავრობას პასუხისმგებლობა მიუძღვნა. გასამართლებამდე მამაჩემის

თავდებობის ქვეშ გაათავისუფლეს ციხიდან...

მეორე წყალქვეშა ნავის ექსპედიციის მანქანით დამთავრდა. ვინაიდან ზღვა არ იყო კარგი, წყალქვეშა ნავი, რომელიც სინათლის შუქზე იმავად ადვილს უნდა მისულიყო, სადაც პირველი წყალქვეშა ნავი მივიდა, გზას აცდა და სხვა სინათლისკენ მიამუშრა. ეს სინათლე გამოდგა რუსული პოსტის სინათლე. ამ წყალქვეშა ნავიდან გადმოვიდა ორი ქართველი და ორი გერმანელი. რუსმა ჯარისკაცმა, რომელიც პოსტის შენობასთან იდგა, დაინახა ისინი, კითხა პაროლი და როდესაც პასუხი არ მიიღო, განგაში ატეხა. ჯარისკაცები გამოცვივდნენ პოსტიდან და სამი გადმოსული დაიჭინეს - ორი გერმანელი და ერთი ქართველი. მეორე ქართველმა, რომელიც იყო გიორგი მაჩაბელი, შემდგომში ცნობილი პარაფიზიკოსი ამერიკაში, გაქცევა მოახერხა.

წყალქვეშა ნავიდან გადმოსული მეორე ქართველი იყო კაპიტანი სიამაშვილი, რომელიც ტყვედ ჩაუვარდა გერმანელებს გენერალ სამსონოვის კორპუსის დამარცხებისას, ტანგენტოვთან. სიამაშვილი და ორი გერმანელი ბათუმში წაიყვანეს და გა-

სამართლეს. სიამაშვილი გაანთავისუფლეს, რადგან ერთ-ერთმა გერმანელმა სასამართლოში განაცხადა, რომ: სიამაშვილმა მოგვატყუაო, დაგვიპირდა, რომ ჩავიყვანდა საქართველოში, შეგვინახავდა და ჩვენთვის საჭირო ცნობებსაც მოგვაწვდიდა, მაგრამ მან სანაცვლოდ რუსულ პოსტში მოგვიყვანაო...

ორივე გერმანელი, რომელმაც ქართველების ბრალდება აიღეს, ბათუმში ჩამოახრჩვეს.

წყალქვეშა ნავმა, რადგანაც საპასუხო სიგნალი არ მიიღო, რამდენიმე დღე იხეტილა შავ ზღვაში. სხვათა შორის, მან დაღუპა სასანიტარო გემი „პორტუგალი“, რომელიც იარაღით ყოფილა დატვირთული. წყალქვეშა ნავს გაუფრთხილებია გემის კაპიტანი, გაბრუნდით უკან, თორემ ჩავძირავთო, რადგან ვიცით, რომ გემი იარაღითაა დატვირთული. გენერალ გოლუზოვს, რომელიც ბათუმის სამხედრო ოლქის უფროსი იყო, გემის კაპიტანისთვის უბრძანებია გზის გაგრძელება. რიგგანაგვი წყალქვეშა ნავმა მართლაც, ჩაძირა „პორტუგალი“. ამ ავარიის დროს დაიღუპა ჩემი ნათესავი ანეტა ანდრონიკაშვილის ასული, რომელიც მოწყალეების და იყო და ფრონტზე მიდიოდა...

ანეტა და ივანე ანდრონიკაშვილები

რს შეიძლება ვუწოდოთ ანეტა ანდრონიკაშვილს - „გმირი“ თუ „უმანკო მსხვერპლი“... ფეიქრობთ, გმირი... იგი გემის ჩაძირვისას, უკანასკნელად ანძასთან დაუნახავთ, შემადღე-

ბულზე მდგარი, თავშიშველი, შთაგონებული სახით, ქარი უწყევდა მშვენიერ თმებს... თავისი მამული რგოლი, სხვისთვის გადაუცია (პარალელი თვითმფრინავში, ექიმ ჟორდანის ცნობილ საქციელთან, როცა თავისი

მამული რგოლით უცხოელი გოგონა გადაარჩინა და თავად კი დაიღუპა... ეს არაჩვეულებრივი აქტი ქართველი ქალის მიერ უფრო ადრე არა ცაში, არამედ ზღვაში გემზე განხორციელდა).

მართლაც, ძნელია ზუსტი განსაზღვრა: ქართველებიდან ვინ, სად და რატომ იმრძოდა, მაგრამ ჩვენი თანამემამულეების მსხვერპლი ძალიან დიდია მსოფლიო ომების კატაკლიზმებში...

ანეტა მოწყალეების და გახლდათ და ამიტომ დაპირისპირებულ მხარეს არ წარმოადგენდა, მაგრამ ეს ტრაგედია მაინც უფრო სისხლიანი ფრონტით წარმოგვიდგება, რადგან უკვე ვიცით, რომ თავადის ასული უნებურად ქართველების და მათი მოკავშირეების მიერაა მოკლული, როცა რუსეთ-საფრანგეთის გემი ნალმით ჩაძირეს...

კიდევ ერთი შტრიხი ტრაგედიის ფინალისთვის:

სწორედ იმ დროს, რუსეთთან დაპირისპირებულ მეომართა შორის, ოსმალეთის ფრონტზე სისხლისგან იცლებოდა ანეტა ანდრონიკაშვილის უფროსი ძმა ივანე ანდრონიკაშვილი.

ნიკო სოფარიძე

შუალღობის სათაურად წმინდა ექვთიმე აღმსარებლის სიტყვათა შეთანხმება გამოვიტანეთ, მისივე წერილიდან, რომელიც დაზღვდილია ახლად დაარსებულ შუალღობის „მაცხოვრებლის“ პირველ, 2010 წლის ივნისის ნომერში. ეს გახლავთ წმინდა ნინოს დედათა მონასტრის პერიოდული გამოცემა. გარეკანიდან იუწყებიან, რომ შუალღობის გამოცემა სამ თვეში ერთხელ (რედაქტორი მარიამ ნაიური. სარედაქციო კოლეგია: არქიმანდრიტი ლაზარე (გაგნიძე), ილიუშენია ქეთევანი (კოპალიანი), ციალა (ნანა) გაგნიძე, შარლოტა კვანტალიანი. დამკაბადონებელი ლია არჩვაძე).

„სიტყვა კეთილმშენებელთათვის“

გამორჩეული გემოვნებით და სულიერებით შედგენილი შუალღობის წინამძღვრე ნომერში წაკითხავთ: მცხეთა-სამთავროს დედათა მონასტრის ისტორიას, ილიუშენია დედა ქეთევანი დედათა მონასტრის ცხოვრების წესს, დანიშნულებას და სულისკვეთებას აღწერს. დედა ქეთევანის საინტერესო და ლაკონური თხრობის მიღმა ის სულიერი მდგომარეობა და ღვაწლი იკითხება, რაც დღეს, ამ უძველეს და უმნიშვნელოვანეს მონასტერში სუფევს.

ნომერში კიდევ ერთხელ წაკითხავთ წმიდა ეპისკოპოსის კირიონის (საძაგლიშვილი) გამოკვლევას: „ქართული ბერ-მონაზონის და მონასტრების ღვაწლი დედა ეკლესიისა და საზოგადოების წინაშე“; აქვე გამოქვეყნებულია საგულისხმო წერილები: „წმიდა მეფე მირიანი და წმიდა დედოფალი ნანა“; „წმიდა აბიშოს ნეკრესელი“; ვფიქრობთ, განსაკუთრებული აღნიშვნის ღირსია საზოგადოებისთვის უცნობ მოგონებათა კრებული არქიმანდრიტ გაბრიელზე, რომელიც სამთავროს ეზოშია დაკრძალული და დღეს საქართველოსთვის ღვთის მიერ მოცემულ საოცრებათა შორის მოიხსენიება.

„კვირადღის“ მკითხველს ვთავაზობთ მცირე ფრაგმენტს დეკანოზ მამა ზურაბის (ცხოვრებად) მოგონებებიდან:

პირველად მამა გაბრიელი სამთავროს მონასტერში, 1988 წელს, მძიმე მარხვაში, შეიდგურ ზეთის ცხების დროს ვნახე: შემოვიდა ტაძარში და რიგ-რიგობით მიდიოდა სხვადასხვა მორწმუნესთან. ძირითადად ისინი ახალგაზრდები იყვნენ. მიუახლოვდებოდა მათ და მჭე ქარედ დასძახებდა: „დაიჩოქეთ!“ მრევლი, მართლაც, იჩოქებდა მის წინაშე. ეს ჩვენთვის განსაკვირვებელი სანახაობა იყო.

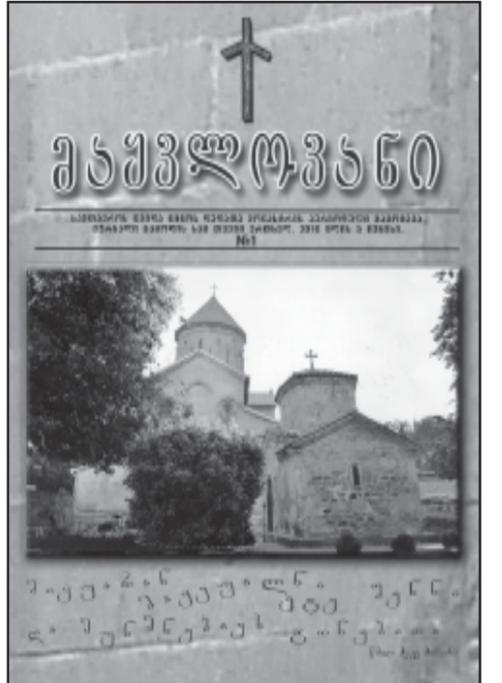
1990 წლის მძიმე მარხვისას, ნაშუადღევს, მამა გაბრიელი სიონის საპატრიარქო ტაძარში ვნახე. ამ დროს, ტაძარში არანაირი მსახურება არ მიმდინარეობდა. მამა გაბრიელი შესასვლელთან, ხელმარჯვნივ, სკამზე იჯდა და დიდი ხმით გაჰყვიროდა: „სისხლი, სისხლი, საქართველოში სისხლი დაიდვრება,

საქართველო სისხლში ცურავს!“ - საოცარი და შემზარავი ხმით მოთქვამდა და გოდებდა. მის დამშვიდებას ორი ახალგაზრდა ბიჭი ცდილობდა, მაგრამ მამა გაბრიელი არ ცხნებოდა. ბოლოს წამოდგა და ნელი ნაბიჯით გაემართა ამბიონისკენ. მივხვდი, რომ კიდევ რაღაცის თქმა უნდოდა. მეც მივუახლოვდი ამბიონს.

ამ დროს ტაძარში ძალიან ცოტა, სულ რამდენიმე ვაყი იყო და ისინიც თავიანთი საქმით იყვნენ დაკავებული. მამა გაბრიელი მოტრიალდა, თვალეში შემომხედა და ერთ-ერთი ცნობილი პოლიტიკოსის გარდაცვალება იწინასწარმეტყველა, რაც შემდეგ მართლაც ასრულდა. ეს იყო 1990 წლის გაზაფხული, როდესაც თითქოს არავითარი საფრთხე საქართველოს არ ემუქრებოდა, ერთი შეხედვით, ქვეყანა აღმავლობის გზაზე მიდიოდა, მაგრამ იმ მოვლენებმა, რომლებიც შემდეგ განვითარდა, აზსოლუტურად დაადასტურეს მამა გაბრიელის სევდიანი წინასწარმეტყველება...

* * *

დასასრულ, ის პიროვნებანი გვიანდა გავიხსენოთ - კეთილმოღვაწენი, რომლებმაც ამ მშვენიერი შუალღობის დაარსებას შეუწყვეს ხელი და რასაც „მაცხოვრებლის“ რედაქციაც აღნიშნავს: „სამთავროს წმიდა ნინოს დე-

დათა მონასტერი მადლობას უხდის და ლოცავს: გამოცემლობა „მარაგანდის“ ხელმძღვანელს, თამაზ შარიჭაძეს და გამოცემლობა „თბილისის“ ხელმძღვანელს, მესივ ხარაიშვილს, შუალღობის გამოცემაში თანადგომისა და დახმარებისათვის“.

Official document from the Mtskheta Monastery. It contains text in Georgian and a signature. The date at the bottom is 25 March 2010.

Advertisement for 'Kviratskhvili' (კვირაციხვილი) featuring a logo and contact information for Niko Sofaridze (ნიკო სოფარიძე) and Katsia Torikidze (და კახა თორიძე).

ღაიჯესტი

მაგაკასა და ქალს შორის...

ამერიკელი ემიგრანტი ენდოქრინოლოგი რობერტ ბრინლატი ამტკიცებს, რომ ნაპოვნი გონაპარტი არ მოუხამლავთ და იგი კიბოსგან კი არა, ჰორმონალური დეზბალანსიდან ბარდნიცვალა, რომელიც მას თანდათანოვით ძალად გააძაბებდა...

სახიფათო ავსტრალიელები

ტიმორის ზღვაში, ავსტრალიის რიფებთან და ავსტრალიის ჩრდილო-დასავლეთ სანაპიროსთან მოხდა ნაპოვნი ზღვის გველის შხაში ასევე უფრო ძლიერი, ვიდრე სხვათა შხაში ავსტრალიური ტანიანის სიბრძნე მტრს ალწავს, ერთი მილიონზე მეტს კი დასაჯავს...

ცხოვრება სლოკინ-სლოკინით

ჩაღო ოსტორნი ისტორიები მხოლოდ იმის გამო მოხდა, რომ საბრალო კაცს ყველაზე ხანგრძლივი სლოკინი ჰქონდა ატანილი და 68 წელს ბრძალებოდა. შეტევა მას მაშინ დაეწყო, როცა იგი ღორს კლავდა...

ეკით 450-მილიონზე მეტი ადამიანი, თუცა მიუხედავად ამისა, ნორმალურ ცხოვრებას ეწეოდა. რაოდენ ბასაკვირიც უნდა იყოს, „ასლოკინებულმა“ მისტიკოსებმა ორჯერ იძურონინა და რვა შვილი შეაძინა. 1986 წლის ივლისში იგი წუთში 20-25-ჯერ ასლოკინებდა, უფრო ადრე კი 40-ჯერ.

სიფიფრის მოგზაინი ავთოქავები

1800 წლის 1 იანვარს ამერიკის შებენებელმა შტატებში ჩასული დიუპონების ოჯახის მემკვიდრე ელითარ ირანე დიუპონმა ასაფთვებელი ნივთიერებების მწარმოებელი კომპანია დააარსა... სადღეისოდ დიუპონების ოჯახი დასალოვებით ორი ათას კაცს ითვლის, რომელთა ნაწილი უკვე კონტროლის ძველ დასალოვებით 160 მილიონ დოლარს იმსახურებს...

სიქუნე თუ სანი?

ირფოშენებინა, რომ მსოფლიო ჩამოვიდა... სიქუნეში არა დიდი ურანგი მწარმის ონოდა და ბალზახის გოფიკაია, არამედ პინიტიტა პაულენდგინი. ამ 31,5 მილიონი დოლარის მონე ძალბატონის ერთადერთი მემკვიდრე ფინი იმის გამო მოკვდა, რომ დედასი უშვილოდ ექვდა კლინიკას, სადაც მის მემკვიდრეს... უფასოდ უმკურნალებდნენ, თანაც კი გაზის აქონების მიზნით... საჭმელს არ იცხებებდა...

წლის ყველაზე გედინერი დღე

რალფ და ძეგოლიან კამინგსების ხუთივე შვილი ერთსა და იმავე დღეს არიან დაბადებულნი! ძეთრინი (1952 წ.დ, ძეგოლი (1958 წ.დ, ჩარლზი (1956 წ.დ, კლაუდია (1961 წ.დ და სენილია (1966 წ.დ 20 თებერვალს დაიბადნენ. საბულისხმოს, რომ ალბათიუმის თეორიის თანახმად ასეთი შემთხვევა დაახლოებით 18 მილიონჯერ იშვიათია!

მოამზადა ოთარ ტურაბალიძემ

სულიერება

მკურნალი და დიდგონაბე

9 აპრილს სასაბრტელოს სამოციქულო ეკლესია იხსენიებს წმიდა დიდგონაბე პანტელეიმონ მკურნალს.

...სამედიცინო სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ პანტელეიმონ მკურნალმა ირწმუნა, რომ ყოველგვარი სნეულების განკურნება შეეძლო იმსო ძრისტს, რომ ღმერთი აღაშინებდა ზოროტი სულისგან ათავისუფლებდა. ღმერთმა უკომა პანტელეიმონ მკურნალს ავაღმყოფთა განკურნების უნარი. ...პანტელეიმონი ძრისტს რკულისთვის მონამოგრივი სიკვდილით აღსრულდა.

გიული ლიპარტიანი

დღის კალენდარი

7 აპრილი

მიძინება მართლისა ანასი, დედისა ყოვლადწმიდისა დმრთისმგომავლისა; წმიდათა დედათა, ოლივივიანა დედათა დიანაქონისა (408-410) და ღირსისა ეპრატისა ძალწულისა, ტავენელისა (413); ხსენება მისუთე მსოფლიო კრების წმიდათა მამათა (553).

ამოდის 05.01 ჩადის 19.12

ამოდის 01.27 ჩადის 17.08

დაიბადნენ:

1875 - ალექსანდრე ჯავახიშვილი, მართლმადიდებელი მკვლევარი და მწერალი. გარდაიცვალა 1973 წელს. 1957 - ნანა ჯანელიძე, კინორეჟისორი. 1926 წლის 9 აპრილს დაიბადა ნოდარ ლომოური, ცნობილი ისტორიკოსი, ზინანტინისტთა მსოფლიო ასოციაციის სასაბრტელოს კომიტეტის პრეზიდენტი.

გარდაიცვალნენ:

1931 - ნესტორ მსხვილიძე, ფალავანი, მართლმადიდებელი მწერალი. 1921 - ალექსანდრე გლოკი, რუსი პოეტი. 1935 - ალექსანდრე შირვანზადე, სომეხი მწერალი. 1941 - რაბინდრანათთაგორი, ინდოელი მწერალი, ნობელის პრემიის ლაურეატი. 1947 - ანტონ დენიკინი, რუსეთის თეთრგვარდიელი გენერალი.

მოვლენები:

1714 წელი - განიარტა განგუტის ბრძოლა რუსეთისა და შვედეთის ფლოტებს შორის, სადაც რუსეთმა პეტრო დიდის მეთაურობით პირველი საზღვაო განარჯვება მოიპოვა. 1782 წელი - ჯორჯ ვაშინგტონმა დაანება საპატიო ნიშანი „სამხედრო მსახურებისთვის“, რომელსაც გულის ფორმა ჰქონდა. 1932 წლიდან მას „ქონის გულის“ ორდენი ეწოდა. 1858 წელი - დიდი ბრიტანეთის დედოფალმა ვიქტორიამ ძალაძი ოტავა დაასახელა კანადის კოლონიის დედაქალაქად. დირსახსოვარი დღეები: დასავლეთი სანოა - შრომის დღე. კანადა - სამოქალაქო დღესასწაული. არიზონა (აშშ) - ამერიკული ოჯახის დღე.

გედინესი

კადრი

ანექლოტები

განმორწინების პროცესზე სპეციალიზებული საადვოკატო კანტორაში დარეკა თანხის ცოლის მკვლელობისთვის საფუძვამო პატიმრობისპირა.

- სინარტლე ბითსრათ, არც ვიცი, რითი შებვილია თქვენი დანებარება, - უპასუხა მას კანტორის უფროსმა. - როგორც ჩანს, თქვენი საოჯახო პრობლემები უწვეოდ გადაბინებებით.

- 1941 წელს ვერ ავიღეთ მოსკოვი, რადგან 40 ბრადუსი ყინვა იყო, - ეუბნება მიუღერი შტირლიცს. ასლა კიდეც იმ ვლუს 40 ბრადუსისა, მაგრამ მათთვის ეს თითქმის არაფერს ნიშნავს, - ეუბნება გაკვირვებულ მიუღერი შტირლიცს.

- იცით, რა მიუღერი, ყველაფერი, რაც 40-ბრადუსიანია, რუსეთისთვის კარგია.

გამოაცხადეს, კრიზისი განვლილია და იწყება წინსვლა. ჩვენ გვიხარია, რომ სვლა არის წინ, მაგრამ გვეხინია, ვაითუ - ფიხე-ბით წინ.

ზის ტივი და ტირის.

- რა დავებართა? - ეპითხება მხაკაცი. - მორჩა, მარეილაბა ორი თვის სიცოცხლელა მოგცა, გადიბა, მის წინააღმდეგ ვერ წახვალ... - ეს მაშინ, თუ არაფერს გააკეთებ, ხოლო თუ კაბალისტიკას დავუშვარებთ, საკუთარი გადის წარმართვა თანად შეგამკლავა. - და შენ ბინდა, რომ ეს ზღაპრები დავიჯერო?

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA. გამომცემელი: შპს „თანადგომი“-გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ (დავით აღმაშენებლის 150. ტ. 899 79-76-79) შპს „ახალი საუკუნე“ იბეჭდება „კოლორი“ (რკინიგზის ჩინი, № 20) მთავარი რედაქტორი ალექო ასლანიშვილი 99-62-77; 899 56-81-86 პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გომბაშვილი 899 53-76-16; რუსლან რუსიბა 899 17-21-21; სპარტაკ ქოჭულია 899 36-00-35 პასუხისმგებელი მდივანი მამუკა ვაშაქიძე 879 01-04-77